

Jane Kaufman: Bitva o Soledar a útoky na Kyjev

infokuryr.cz/n/2023/01/22/jane-kaufman-bitva-o-soledar-a-utoky-na-kyjev

kuryr

22. ledna 2023

Rusové právě docílili značné vítězství, když dobyli město Soledar. Byl to obtížný úkol, protože město bylo velice dobře opevněno a také hlídáno. Ruská vojska celé místo obklíčila, čímž zabránila přísunu posil z okolních měst. Rovněž tím bylo zabráněno tomu, aby mohli ukrajinští vojáci město opustit. A pak, za stálé dělostřelby a leteckých útoků byla asi 5,5 km za bojovou linii dopravena skupina Wagnerových vojáků, přímo do středu města.

Wagnerovi vojáci údajně seskákali v noci s padáky z helikoptér, čímž se vyhnuli cestě přes zaminovaná pole a zákopy ukrajinské rozvědky. Ani radary je nezachytily, snad kvůli tomu, že kromě velmi nízkého letu helikoptér, málem při zemi, tyto používaly velice účinný elektronický vojenský systém, který vyřadil z funkce ukrajinské radary a jakékoliv jiné kontrolní zařízení.

Jakmile vojáci přistáli, začala bitva. Prvně napadli a obsadili velitelský štáb a pak odzbrojili miny, zákopy a ukrajinskou dělostřelbu. Postupně se probili 5,5 km dlouhou mnohvrstvenou

ukrajinskou obranou a 12. ledna bylo město Soledar oficiálně převzato ruskou armádou.

Tím, že Rusové drží Soledar, odřízli ukrajinským vojskům zásobování do města Artemovsk (ukrajinské jméno Bachmut) a zároveň uvěznili zbytek ukrajinské armády na jihozápadě. Generál Surovikin, který celou akci naplánoval a provedl, se stal málem přes noc významnou osobností a o jeho manévru se budou učit celé generace vojáků ve školách.

Došlo prý ale k jakési podivné řevnivosti ze strany Wagnerovy skupiny, která si okamžitě přisvojila celé vítězství. A přitom je jisté, že bez podpory ruských vojsk, která byla rozestavena dokola kolem města a udržovala ukrajinskou obranu v činnosti, by Wagnerova skupina takovou akci nezvládla. A bez Wagnerovy skupiny by to zase nezvládli Rusové.

Scott Ritter říká, že Wagnerova skupina je zvláštní skupina. Jsou to v podstatě ruští žoldnéři a její členové jsou převážně bývali vězni, kteří když vyšli z vězení, tak byli podrobeni krátkému výcviku a posláni na frontu. Podle něho, Wagnerovci s ruskou armádou soutěžit nemohou. Není k tomu důvod. Každý z nich je dobrý na něco jiného. A pak, Wagner má poslání a to je něco jiného, než být v armádě.

Wagnerovci jsou dobří na to, co dělají, ale nejsou v žádném případě schopni na příklad nastavit tisíc vojáků do předních linií a zahájit přímý útok proti nepříteli, tak, jak to dělá ruská armáda. Takže každý z nich má svoji specializaci.

Členové Wagnerovy skupiny vysvětlují strategii boje

První voják na videu vypovídá: „*Ukrajinci si mysleli, že výškové budovy v Soledaru z něho dělají pevnost. Proto jsme je museli ošidit. Já sám jsem měl jít se svojí skupinou přímo do města a zkusit na sebe navázat ukrajinské jednotky. Další divize zatím začaly město obkličovat, napřed na těсно, později zabrali i zásobování a stále dál.*

Ti Ukrajinci, kteří mne sledovali, brzy poznali, že ztrácejí vojsko po stranách (které Wagnerovci pilně napadali) a začali se rozdělovat. Jenže ani to nefungovalo, brzy pochopili, že jsou takto oddělitelní jedna skupina od druhé.“

Jiný voják říká: „Měl jsem za úkol vzbudit v nepříteli pocit, že náš hlavní úkol je napadnout střed Soledaru, načež Ukrajinci stáhli všechny rezervy do středu města. To nejzajímavější bylo, když jsme se šéf a já blížili k městu ze severu a tam jsme pochopili, že kvůli těm vysokým budovám nebudeme mít možnost dostat do města zásoby, náboje a podobné věci. Proto jsme se rozhodli pověřit jiný oddíl, aby se vydal směrem od vesnice Razdolovka, čímž by odřízl cestu ze Seversku. To donutilo nepřítele poslat část svých vojsk do Razdolovky, protože museli cestu uzavřít, aby bylo možno doručovat zásoby a munici.

„Takže jsme to vzali skrze ty výškové budovy a na severo-východní straně nám posloužily jako plot. Když jsme je převzali, mohli jsme klidně přijímat dodávky, zbraně a všechno ostatní. Tam jsme se také sjednotili a odtud jsme pokryli skoro celý Soledar a uzavřeli nepřítelovy únikové stezky. Podle zpráv, které jsme dostávali během té doby, sedm ukrajinských armádních brigád opustilo Soledar, aby obnovily jejich bojeschopnost.“ Každá brigáda má 2500 až 3500 vojáků.

Během těchto bojů bylo více než 10 000 ukrajinských vojáků zabito.

Občané Soledaru dosvědčují

Někteří obyvatelé Soledaru našli útočiště ve vzdálenějším městě Pervomajsku a další uprchlíci jsou tam očekáváni. Mnozí měli na sobě zranění minami a střelné rány. Žili prý asi půl roku ve sklepě, protože ukrajinská vojska bombardovala všechny vyšší budovy, střílela děly po obyvatelstvu, vykrádala domy, brali všechno, co se jim do

rukou dostalo. Do sklepů, kde se lidé schovávali, házeli granáty, ale pak bylo najednou slyšet ruštinu a všichni věděli, že Ukrajinci jsou pryč: nechali všechno stát a utekli. Jenže všechno kolem hořelo.

Podle některých, ukrajinští vojáci jsou napůl nazi, špinaví, věčně opilí a chovají se velmi neslušně. Vyčítali lidem, že pouze čekají až přijde někdo, kdo je zastřelí.

Chemické útoky jsou protizákonné

Vojenský strateg Jan Gagin z Doněcké republiky říká, že ukrajinská vojska použila v Soledaru chemické granáty, většinou cizí výroby, i když některé byly ještě z dob bývalého Sovětského svazu. „*Nejsou to žádné dohady,*“ říká, „*jsou to potvrzená fakta.*“ Několik Wagnerových vojáků bylo jimi zasaženo a museli být převezeni do nemocnice s popáleným hrdlem a otoky v plicích.

Podle něho, stejné zbraně (mezinárodně zakázané) byly použity v Mariupolu, při dobývání Azovstalu. On sám se toho útoku zúčastnil a byl také zasažen. Každý, kdo tam byl prý pak dlouhodobě kašlal a trpěl otoky v plicích. Tehdy tomu nikdo moc nevěnoval pozornost, dnes Ukrajinci veřejně přiznávají použití chemických zbraní.

Člen ukrajinské vlády, Ilja Kiva dokonce prohlásil, že jejich vojska budou používat ještě víc chemických zbraní a provádět teroristické útoky v Donbasu.

Cizí žoldnéři a cizí účast

Zhruba polovina všech, kteří bojovali na ukrajinské straně v Soledaru a v okolí, což činí asi 10–12 000 vojáků, jsou cizí žoldáci a vojáci z NATO zemí, jak dosvědčil Viktor Vodolatský, zástupce předsedy luganské Dumy. Byly to jak běžné pluky, tak i zvláštní jednotky. Jejich ztráty na životech zatím nejsou známy, ale asi 400 se jich vzdalo Rusům.

V Artemovsku, což je v Ukrajinštině Bachmut, o 15 km dále, bojuje na ukrajinské straně asi 250 Američanů, většinou odborníci, váleční veteráni a bývalí důstojníci. Tito používají mnohem lepší zbraně a vybavení, jako na příklad speciální optické přístroje na odhalení nepřítele. Je možné, že to je důvod, proč se ještě Rusům nepodařilo Bachmut dobýt.

Také žoldnéři organizací „Mozart“ a „Academi“ jsou přítomni, spolu s běžnými americkými vojsky. I když – podle plukovníka MacGregora, Mozartova skupina Ukrajinu opouští. Utrpěli příliš velké ztráty a i ukrajínští vojáci, které vycvičili, utrpěli značné ztráty na životech, že se rozhodli, že je čas místo opustit.

Plukovník MacGregor říká, že existuje nevyčerpatelné množství poručíků, plukovníků a jiných důstojníků v penzi, kteří by se velice rádi bojů zúčastnili, samozřejmě za správně vyměřený plat. A v současné době je velký zájem o žoldnéře. Podle něho je velice špatné, když vojáci jednoho státu jdou bojovat za někoho úplně jiného. Měl by být znovu uveden v platnost zákon, který zbavoval občanství ty, kteří bojovali v cizích armádách.

Přes veškerou pomoc, fronta v Bachmutu může brzy přesto zkolapsovat, kvůli chybám v plánování amerického vedení. Tyto chyby způsobily obrovské ztráty na životech, obzvláště při přímém útoku americké Mozartovy skupiny proti ruským žoldnéřům skupiny Wagner. I přesto, že byly přivolány ukrajinské posily z Chersonu, celý útok skončil naprostým nezdarem.

Nejen to, při ústupu ukrajinských vojsk bylo odhaleno jejich stanoviště a napadeno ruskou dělostřelbou a letectvem. Ztráty na životech byly v obou případech značné.

Lživé zprávy k vítězství nepomohly

Britské noviny, „The Times“ jsou toho názoru, že vedení v Kyjevě neustále zlehčovalo situaci, neuznávali ruská vítězství a postup jejich vojsk. Zástupkyně ukrajinského Ministra obrany, Anna Maljar

dokonce varovala před zveřejňováním „nepodložených“ zpráv, čímž myslela zveřejňování pravdy.

Noviny Times na její varování nedaly a zveřejnily výpovědi některých ukrajinských vojáků, kterým podařilo ze Soledaru uniknout. Vojáci si stěžovali, že neměli přístup k dobrým a použitelným zbraním, které elitní jednotky, neboli NATO běžně dostávaly. Také neměli žádné zkušenosti z bojiště. Většinou pouze stříleli naprázdno tím směrem, odkud si mysleli, že přichází útok.

Ukrajinské vedení žádné zkušené vojáky, nebo zvláštní oddíly do Soledaru neposlalo. Tvrdili, že to není potřeba, protože Rusové mají zájem jen o symbolické vítězství a většinu z nich vezmou stejně do zajetí. To, že Bachmut je součástí 70 km dlouhého opevnění velmi dobré kvality, které když bude prolomeno, tak mají Rusové celou Ukrajinu před sebou jako na dlani, jim zřejmě uniklo.

Provokace v Dněpropetrovsku

Obytný dům ve městě byl zničen ukrajinskou střelbou (15 lidí zraněno), což samozřejmě bylo vydáváno za ruskou akci. Rusové se hájili, že na obytné domy nestřílí. Je podezříváno, že něco takového byla snaha odvést pozornost od porážky ukrajinských vojsk v Soledaru. Mohl to ale také být čin na povzbuzení Západu, aby posílal další zbraně na Ukrajinu, protože 17. až 20. ledna mělo svoji výroční schůzi WEF (World Economic Forum) Klause Schwaba. Na schůzi chtěli také projednávat dodávky dalších zbraní Ukrajině.

Řekla bych, jakým právem určuje WEF dodávky zbraní na Ukrajinu?

Poradce ukrajinského presidenta, Alexej Arestovič prohlásil, že budova se zřítily omylem, byl to prý následek ruské rakety, kterou sestřelila ukrajinská protiletectká obrana. To vyvolalo mocnou odezvu mezi lidmi a Arestovič byl obviněn z vlastizrady. Na základě toho podal demisi, která byla vedením Ukrajiny přijata.

Útok na Kyjev

Rusko zahájilo druhou vlnu útoků na Kyjev a také na Charkov, kdy se opět zaměřili na kritickou infrastrukturu obou měst. Celá Ukrajina pocítila ruskou přítomnost. Lvov, Mykolajev a Oděsa nestačili sestřelovat ruské rakety a výbuchy se ozývaly i ve Vinnitsji. K těmto útokům došlo v době, kdy byla pozornost všech upoutána na boj o poměrně malé město Soledar, kde se dříve dolovala sůl.

Střely nikoho nezabily, zato zničily důležité elektrické uzly a způsobily nedostatek energie. Je usuzováno, že ruské střely napadly město ze značné výšky, což je důvod, proč se neozvaly žádné varovné sirény. Ukrajina zatím stále ještě není schopna sestřelit balistické rakety.

Rusové vystřelili na Kyjev více než 80 raket a po celé zemi zničili energetické zdroje a vojenské cíle. Kyjevské vedení tím zároveň dostalo ne zrovna příjemnou zprávu, protože nikdo doposud nezjistil, jakou zbraní byl Kyjev napaden. Jak to, že tento útok ukrajinské radary nezaznamenaly? Je snad možné, že se Rusům podařilo nějakým způsobem snížit citlivost ukrajinské protiletectvé obrany a tato pak na jejich střely nereagovala?

Střela přiletěla ze strany Běloruska, ale není známo, jestli to byl Iskander, nebo iránská balistická střela. Rusové prohlásili, že to byla nově vyvinutá raketa.

Zástupce velitele ukrajinských pozemních vojsk, Oleksandr Pavljuk tuto střelu komentoval velmi nezvyklým způsobem. Řekl, že: *„Zatím se ještě nevyskytly žádné nepřátelské útoky ze severu (z Běloruska). Exploze (ve městě) nejsou spojeny s ohrožením shora, nebo následkem protiletectvé obrany, ani vojenskou akcí. Kdyby došlo k ohrožení, pak byste slyšeli sirény. Důvody těchto explozí budou oznámeny jindy.“* Velice záhadné! Co tím asi myslel? Že by Ukrajinci sabotovali sami sebe?

Ukrajinci krvácí za někoho jiného

Plukovník MacGregor říká, že teprve teď ukrajinské Ministerstvo obrany přiznává, že jejich vojáci houfně trpí kvůli plánům NATO. To, co se děje, není záležitost Ukrajiny, ale NATO. Ukrajinský Ministr obrany dnes dokonce říká Ukrajincům: „*Podívejte, to celé není naše vina. My pouze děláme to, co nám NATO a Washington diktují.*“

Obrovské množství ukrajinských vojáků je také nemocných, mají tuberkulózu. Tuberkulóza je nesmírně nakažlivá nemoc a tito lidé jsou posíláni z jednoho bojového pole na druhé a všude ji roznášejí. Celá situace již dosáhla epidemických rozměrů.

Lékařská podpora ukrajinských vojsk není valná. Ne že by se lékaři a nemocnice nesnažily, ale zde prostě není jak zvládnout tak obrovské množství nemocných a raněných. To není v lidských silách.

Mnoho ukrajinských vojáků také šlo do války z donucení. Tito lidé nemají skoro žádný vojenský výcvik. Ani jejich důstojníci nemají potřebné znalosti a nejsou vycvičení. A tak jdou do boje, dostanou střelnou ránu a pak poznají, že se o ně nikdo nezajímá, nikdo jim nepomůže zpět do zázemí, nikdo nepřivolá lékařskou pomoc.

Je mnoho těch, kteří zkoušejí z bojiště utéct, ale na to jen čeká ukrajinská tajná policie (SBU), která je všesky pochyťá a popraví.

Je zcela možné – a plukovník MacGregor to očekává najisto – že se v blízké budoucnosti ukrajinská armáda vydá na pochod do Kyjeva, aby si tyto záležitosti vyřešili přímo s vládou.

Rusové už jim s tím pomáhají, bombardovali také hlavní štáb SBU v Chersonu, s jediným záměrem: zničit je.

Jane Kaufman, 21. ledna 2023

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet:

